

[AM2022.06.01Ø3]

**Retten i Odenses DOM - 24. november 2021 - 106236/2021 -
2300723710003021**

Anklagemyndigheden mod T , født november 1987

Der har medvirket domsmænd ved behandlingen af denne sag.

Anklageskrift er modtaget den 28. juli 2021.

T er tiltalt for

1.

overtrædelse af straffelovens § 216, stk. 1, jf. § 225, jf. § 89, tidligere § 216, stk. 1, nr. 2, jf. § 225, jf. § 89, voldtægt i form af andet seksuel forhold end samleje med person, der var ude af stand til modsatte sig handlingen,

ved på ikke nærmere oplyste tidspunkter i perioden fra sommeren 2013 til sommeren 2015 på adressen Adresse 1 , flere gange at have haft andet seksuelt forhold end samleje med F1 , der ikke havde samtykket heri, og som på grund af søvn var ude af stand til at modsætte sig handlingen, idet tiltalte flere gange mens F1 lå og sov befølte/stimulerede F1 i skridtet, herunder på klitoris, på kønslæberne og ved skedeindgangen.

2.

overtrædelse af straffelovens § 210, stk. 3, jf. stk. 1, og § 216, stk. 2, jf. § 225, jf. § 89, voldtægt i form af andet seksuel forhold end samleje med biologisk søn under 12 år,

ved på ikke nærmere oplyste tidspunkter i en periode forud for september 2020 på adressen Adresse 2 i flere tilfælde, at have haft andet seksuelt forhold end samleje med sin biologiske søn F2 , født maj 2013, ved at have befølt/ stimuleret ham i skridtet, idet tiltalte befølte/stimulerede F2's penis gennem/ uden på F2's underbukser.

Påstande

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om fængselsstraf. Anklagemyndigheden har endvidere nedlagt påstand om,

- at der i medfør af straffelovens § 236, stk. 1, nr. 2 gives tiltalte forbud mod uden politiets tilladelse, at lade børn under 18 år tage ophold i sin bolig, eller selv tage ophold hos personer, hos hvem der opholder sig børn under 18 år (boligforbud) og
- at der i medfør af straffelovens § 236, stk. 1, nr. 3 gives tiltalte forbud mod at modtage besøg af børn under 18 år, der ikke er ledsaget af en voksen (besøgsforbud),

og at forbuddene meddeles i et af retten fastsat tidsrum, jf. straffelovens § 236, stk. 4.

Anklagemyndigheden har yderligere nedlagt påstand om, at tiltalte fratages retten til erhvervsmæssigt eller i forbindelse med fritidsaktiviteter, at beskæftige sig med børn og unge under 18 år, jf. straffelovens § 79, jf. § 78, stk. 2.

Tiltalte har nægtet sig skyldig.

Tiltalte har påstået frifindelse for bolig og besøgsforbud samt frifindelse for frakendelse efter straffelovens § 79, jf. § 78, stk. 2.

F2 har nedlagt påstand om, at tiltalte skal betale 10.000 kr. i godtgørelse for tort.

Tiltalte har bestridt erstatningspligten såvel som erstatningskravets størrelse.

F1 har nedlagt påstand om, at tiltalte skal betale 34.000 kr. i erstatning, hvoraf 30.000 udgør godtgørelse for tort og 4.000 udgør erstatning for helbredelsesudgifter efter erstatningsansvarslovens § 1

Tiltalte har bestridt erstatningspligten såvel som erstatningskravets størrelse.

Sagens oplysninger

[FORKLARINGER UDELAGT]

Tiltalte er tidligere straffet af relevans for sagen

- Ved Retten i Svendborgs dom af 3. november 2020, hvor tiltalte blev idømt 60 dages fængsel for overtrædelse af straffelovens § 232, stk. 1, 2. led.

Kriminalforsorgen har den 13. oktober 2020 udarbejdet en personundersøgelse jf. retsplejelovens § 808. Af konklusionen fremgår:

"Det er Kriminalforsorgens vurdering, at T er egnet til at modtage en hel eller delvis betinget dom med vilkår om samfundstjeneste, hvortil det skal anbefales, at der fastsættes vilkår om tilsyn af Kriminalforsorgen i prøvetiden.

Finder retten, at sagen kan afgøres med en betinget dom uden vilkår om samfundstjeneste, skal det anbefales, at der alene fastsættes prøvetid."

Tiltalte har om sine personlige forhold forklaret, at han er uddannet pædagog, men at han nu arbejder som fuldtidsansat ..., fordi han ikke har en ren børneattest længere. Af samme grund er han stoppet som gymnastiktræner. Han har en kæreste, der har to børn på henholdsvis 12 og 15 år, men de er ikke samlevende. Hans samvær med F2 er ophørt, og han har opgivet sin andel i forældremyndigheden over ham. Han har afsonet den fængselsstraf, som han blev pålagt den 3. november 2020, med fodlænke.

Retten's begrundelse og afgørelse

Forhold 1

Den tiltalte, F1 og V1 har samstemmende forklaret, at det i al fald i en længere periode fra sommeren 2013 og frem til januar 2015 var sædvanligt, at de alle tre sov i samme sovesofa, når F1 overnattede hos V1 og tiltalte, og at dette i en periode skete flere gange om ugen. Der er ligeledes mellem V1 og den tiltalte enighed om, at den tiltaltes samvær med F2 ikke havde givet anledning til nævneværdige konflikter før august, september eller oktober 2020, ligesom der er enighed om, at der i perioder derefter, herunder også efter, at der blev afsagt dom i straffesagen vedrørende X, fortsat var overvåget samvær efter aftale mellem V1 og den tiltalte.

Herefter, og efter F1's forklaring, som retten har fundet sikker, detaljeret og troværdig, og som på flere punkter støttes af de øvrige vidneforklaringer, finder retten det bevist, at den tiltalte har handlet som beskrevet i anklageskriftet. Efter F1's forklaring om berøringernes karakter findes disse endvidere omfattet af straffelovens § 225, hvorfor tiltalte findes skyldig i overensstemmelse med anklageskriftet.

Forhold 2

Den tiltalte og vidnet V2 har samstemmende forklaret, at det ikke var usædvanligt, at F2 sov i deres fælles seng, at F2 i perioder sov med ble, og at han i andre perioder sov uden. V2 har videre forklaret, at det hændte, at F2 tissede i hende og tiltaltes fælles seng.

F2 har afgivet en sikker, troværdig og detaljeret forklaring, hvorunder han blandt andet har demonstreret, hvordan han og den tiltalte lå i sengen, og hvordan den tiltalte rørte ved hans kønsdele. På denne baggrund finder retten det bevist, at den tiltalte har handlet som beskrevet i anklageskriftet. Efter en konkret vurdering af berøringernes karakter, som de er beskrevet af F2 under videoafhøringen, finder retten dog ikke

at det med tilstrækkelig sikkerhed kan lægges til grund, at disse berøringer har haft en sådan samlejliggende karakter, at de er omfattet af straffelovens § 225. Herefter, og idet retten i øvrigt har skønnet, at tiltalte har haft fyldestgørende adgang til forsvar, henføres forholdet i medfør af retsplejelovens § 883, stk. 4, under straffelovens § 232.

Straffen fastsættes til fængsel i 9 måneder, jf. straffelovens § 216, stk. 1, jf. § 225, tidligere § 216, stk. 1, nr. 2, jf. § 225 og § 232, stk. 1, 2. led, jf. i det hele straffelovens § 89.

Henset til forholdenes karakter og uanset den tiltaltes gode personlige forhold, finder retten ikke grundlag for at gøre straffen helt eller delvist betinget.

Forbud efter straffelovens § 236 samt frakendelse efter straffelovens § 79

Idet den tiltalte nu er fundet skyldig i flere forhold omfattet af de i straffelovens § 236, stk. 1, nævnte bestemmelser, samt henset til forholdenes karakter og de omstændigheder, hvorunder de har fundet sted, finder retten, at det må antages, at der er fare for, at den dømte vil begå nye lovovertrædelser af lignende beskaffenhed, og at et boligforbud efter straffelovens § 236, stk. 1, nr. 2, vil være egnet til at forebygge denne fare. Den tiltalte meddeles derfor forbud mod uden politiets tilladelse, at lade børn under 18 år tage ophold i sin bolig, eller selv tage ophold hos personer, hos hvem der opholder sig børn under 18 år (boligforbud).

Henset til forholdenes karakter, herunder at alle forhold er begået i den tiltaltes eget hjem og mod personer, som har taget ophold i den tiltaltes hjem, finder retten imidlertid ikke grundlag for ligeledes at meddele den tiltalte et besøgsforbud efter straffelovens § 236, stk. 1, nr. 4, hvorfor anklagemyndighedens påstand herom ikke tages til følge.

Med samme begrundelse finder retten ikke, at der er en nærliggende fare for misbrug af den tiltaltes stilling som hverken pædagog eller gymnastiklærer, hvorfor anklagemyndighedens påstand om frakendelse efter straffelovens § 79, jf. § 78, stk. 2, ikke tages til følge.

Retten tager erstatningspåstandene til følge som nedenfor bestemt, dog, for så vidt angår F1, alene med 24.000 kr., hvoraf 20.000 vedrører godtgørelse for tort og 4.000 kr. vedrører erstatning for helbredelsesudgifter efter erstatningsansvarslovens § 1.

Thi kendes for ret:

Tiltalte T straffes med fængsel i 9 måneder.

Der gives tiltalte forbud mod uden politiets tilladelse, at lade børn under 18 år tage ophold i sin bolig, eller selv tage ophold hos personer, hos hvem der opholder sig børn under 18 år (boligforbud).

Tiltalte skal betale sagens omkostninger.

Tiltalte skal inden 14 dage til F2 , c/o advokat Bianca Smidstrup, Advokatfirmaet Helbing A/S, Hunderupvej 59, 5000 Odense C, betale 10.000 kr. med tillæg af procesrente fra den 12. december 2021.

Tiltalte skal inden 14 dage til F1 , c/o advokat Andreas Bruun, Ajour Advokater, Vindegade 74, 3., 5000 Odense C, betale 24.000 kr. med tillæg af procesrente fra den 17. december 2021.

Kia Victoria Nilsson

Dommerfuldmægtig

.....

Østre Landsrets DOM - 1. juni 2022 - S-3359-21

(landsdommerne Bo Østergaard, Bodil Dalgaard Hammer og René Bergfort (kst.) med domsmænd).

Anklagemyndigheden mod T , født november 1987, (advokat Vilhelm Dickmeiss, besk.)

Odense Rets dom af 24. november 2021 (106236/2021) er anket af T med påstand om frifindelse, subsidiært formildelse.

Anklagemyndigheden har påstået domfældelse efter anklageskriftet samt skærpelse.

F1 har gentaget påstanden for byretten om erstatning og tortgodtgørelse.

Tiltalte har bestridt erstatningspligten og størrelsen af kravet.

F2 har påstået byrettens afgørelse om tortgodtgørelse stadfæstet.

Tiltalte har påstået frifindelse.

Forklaringer

Der er i landsretten afgivet supplerende forklaring af tiltalte og vidnerne F1 , V3 , V1 og V2 .

Den i byretten af vidnet V4 afgivne forklaring er dokumenteret i medfør af retsplejelovens § 923.

Der er afspillet videoafhøringer af F2 foretaget den 21. maj og 10. juni 2021.

Tiltalte har supplerende forklaret blandt andet, at F1 kom hos dem flere gange om ugen, og han har aldrig fornemmet, at hun ikke havde lyst til at være hos dem. Han hørte første gang om F1's beskyldninger i Familieretshuset. Der gik herefter et halvt år, før han hørte mere herom. V1 har aldrig konfronteret ham med beskeder fra ham til F1 .

Han har aldrig stimuleret F2's penis. Han mener, at det, F2 har forklaret herom, er noget, F2 har fundet på.

Han har ikke bevidst rørt ved X . Det var en misforståelse. Han har nok tænkt, at det var V2 , der lå ved siden af ham. Han er helt sikker på, at det er sagen vedrørende X , der er årsag til beskyldningerne mod ham.

Vidnet, F1 , har supplerende forklaret blandt andet, at hun ikke overvejede at gå til politiet på daværende tidspunkt. Hun havde det ikke så godt og vidste ikke, hvordan systemet med at indgive anmeldelse fungerede. Hun talte med sin mor om det relativt kort tid efter, at V1 og tiltalte gik fra hinanden. Hun viste V1 beskederne fra tiltalte, mens V1 og tiltalte stadig var sammen.

Hun havde ikke fortalt F2 , hvad der var sket med hende, inden F2 fortalte, hvad der var sket for ham.

Hun var ikke klar over, at forholdet vedrørende hende var blevet anmeldt, da politiet ringede til hende.

Vidnet, V3 , har supplerende forklaret blandt andet, at F1 virkede meget opevet og ked af det, da hun fortalte vidnet om tiltaltes beskeder. F1 vidste ikke, hvad hun skulle gøre. Tiltalte stoppede med at sende beskeder, fordi F1 ikke svarede.

Det var ca. et år inden corona, at F1 fortalte hende, at tiltalte havde rørt ved hende, mens hun sov. F1 var ked af det, men havde lagt det bag sig, og de talte om, at det ville være for psykisk hårdt for hende at anmelde det.

Vidnet, V1 , har supplerende forklaret blandt andet, at hun fortalte F2 , at hans far skulle i fængsel, fordi han havde lavet ulykker. F2 ville meget gerne vide, hvad hans far havde gjort, og hun fortalte ham

herefter, at X havde fortalt, at tiltalte havde pillet ved hendes private område. F2 blev herefter varm og utilpas og sagde, at tiltalte også havde gjort det ved ham. F2 har været ked af det og pylret, når han havde haft samvær med tiltalte, men han havde ikke tidligere fortalt, at tiltalte havde rørt ved ham.

Hun fortalte også politiet om, hvad tiltalte havde gjort mod F1. Hun vidste ikke, om F1 havde anmeldt det, men hun bad F1 om at anmelde det. Det var sjofle og krænkende beskeder, tiltalte havde sendt til F1. I en af beskederne skrev han, at han gerne ville have en trekant med vidnet og F1.

Hun har ikke haft noget ønske om, at tiltalte ikke skulle se F2, før F2 fortalte, hvad tiltalte havde gjort ved ham. Indtil da havde de haft en 9/5-ordning.

Vidnet, V2, har vedstået sin forklaring for byretten.

Personlige oplysninger

Tiltalte har forklaret, at hans personlige forhold fortsat er som forklaret i byretten. Han er villig til at udføre samfundstjeneste.

Landsrettens begrundelse og resultat

Også efter bevisførelsen for landsretten findes tiltalte af de grunde, der er anført i dommen, skyldig som fastslået af byretten.

Straffen fastsættes til fængsel i 6 måneder. Der er ikke grundlag for at gøre straffen betinget, heller ikke med vilkår om samfundstjeneste.

Af de grunde, der er anført af byretten, tiltrædes det, at tiltalte er meddelt boligforbud indtil videre i medfør af straffelovens § 236, stk. 1, nr. 2, og stk. 4, og at der ikke er grundlag for at tage påstandene om besøgsforbud efter straffelovens § 236, stk. 1, nr. 3, og frakendelse efter straffelovens § 79, jf. § 78, stk. 2, til følge.

Efter de juridiske dommere bestemmelse stadfæstes byrettens afgørelse vedrørende erstatning og tortgodtgørelse.

Thi kendes for ret

Byrettens dom i sagen mod T stadfæstes med den ændring, at straffen fastsættes til fængsel i 6 måneder.

Statskassen skal betale sagens omkostninger for landsretten.